

ρουφώ

ρουφώ κ. **ρουφάω**, ρ. [<μσν. ρουφῶ <αρχ. ῥοφῶ], ρουφώ. **1.** διαβάζω με μεγάλο ενδιαφέρον: «ήταν τόσο καλό βιβλίο, που το ρούφηξα». **2.** εξαντλώ σωματικά ή οικονομικά κάποιον: «τον ρούφηξαν οι γυναίκες και ακόμα δεν έβαλε μυαλό». **3.** (ιδίως για φιλιά) φιλώ λαίμαργα, με πάθος: «τη στρίμωξε στη γωνιά κι άρχισε να ρουφάει τα φιλιά της». (Λαϊκό τραγούδι: *είχα δίκιο που σου 'λεγα πως εσύ ποτέ δεν μ' αγαπούσες. Με τα λόγια σου με πλάνευες και τη γλύκα των φιλιών μου ρουφούσες*). **4.** πίνω αλκοόλ. (Λαϊκό τραγούδι: *ρούφα ακόμη μια ρετσίνα να μεθύσουμε, και το βράδυ, βρε τσαχπίνα, θα γλεντήσουμε*). **5.** (γενικά) πίνω: «με τη δίψα που είχε ρούφηξε όλη την κανάτα». **6.** καπνίζω χασίς. (Λαϊκό τραγούδι: *φύσα, ρούφα,πάτα τονε, τράβα τονε κι άναψ' τονε*). **7.** στην προστακτ. **ρούφα!** βλ. φρ. *ρούφα κι έρχεται(!)*. (Ακολουθούν 16 φρ.).

- άντε ρούφα τ' αβγουλάκι σου! ή ρούφα πρώτα τ' αβγουλάκι σου! βλ. λ. [αβγουλάκι](#).

- θα σου ρουφήξω το αίμα, βλ. λ. αίμα.

- θα σου ρουφήξω το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).

- μου ρουφάει το αίμα σαν βδέλλα ή μου ρουφάει το αίμα σαν τη βδέλλα, βλ. λ. βδέλλα.

- μου ρούφηξε το αίμα, βλ. λ. αίμα.

- μου ρούφηξε το μεδούλι, βλ. λ. [μεδούλι](#).

- πέντε φύσα μία ρούφα, χαρακτηριστικός τρόπος με τον οποίο έπιναν τον καφέ τους οι κουτσαβάκηδες καθώς ήταν αναπαυτικά καθισμένοι στην καρέκλα τους, ενώ ήθελαν ακόμη μια κοντά τους να ακουμπούν το ένα από τα δυο τους πόδια.

- ρούφα κι έρχεται! **α.** ειρωνική ή υβριστική έκφραση που συνοδεύεται πάντοτε από χειρονομία με το χέρι μας να έρχεται μπροστά στο πρόσωπο του συνομιλητή μας με τα δάχτυλα τεντωμένα και ενωμένα στις άκρες τους που ανοίγουν απότομα και γίνονται μούντζα. **β.** ειρωνική ή υποτιμητική έκφραση που απευθύνει στο διπλανό του εκείνος που έκλασε. **γ.** ειρωνική έκφραση σε κάποιον που υπολογίζει να συμβεί κάτι προς όφελός του, ενώ εμείς είμαστε σίγουροι πως δε θα συμβεί: «τι λες, θα 'ρθει να μου φέρει τα λεφτά που του ζήτησα; -Ρούφα κι έρχεται!».

- ρούφα κι έφτασε! βλ. συνηθέστ. *ρούφα κι έρχεται(!)*

- ρούφα τ' αβγό σου! βλ. λ. αβγό.

- ρούφα τ' αβγουλάκι σου, βλ. λ. [αβγουλάκι](#).

- ρουφάει σαν σφουγγάρι ή ρουφάει σαν το σφουγγάρι, βλ. λ. σφουγγάρι.

- ρουφώ αργιλέ, βλ. λ. αργιλέ.

- ρουφώ τα λόγια του, βλ. λ. λόγος.

- ρουφώ την κοιλιά μου, βλ. λ. [κοιλιά](#).

- το ρουφώ, (στη γλώσσα της αργκό) προσποιούμαι πως δεν καταλαβαίνω, πως δεν αντιλαμβάνομαι κάτι, ιδίως κακό: «ό,τι στραβό γίνεται μέσα στην παρέα μας, το ρουφώ για ν' αποφεύγω τις φασαρίες».